

disse folketingsmedlemmer. Er ministeren ikke enig i, at nu må ministeren som medlem af et regeringsparti, der er tæt forbundet med Dansk Folkeparti, sætte hælene i og sige, at der må være en grænse for, hvor lavt debatniveauet skal trækkes ned, selv under den her regering?

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Hr. Søren Krarup spørger til de særlige moralske krav: Det synes jeg – det ved jeg også er hr. Søren Krarups teologi – at den enkelte må gøre op med sig selv og sin samvittighed. Der kan ikke fastsættes generelle normer eller holdninger til, hvad der er moralsk korrekt og rigtigt i den enkelte situation. Det må afhænge af det enkelte menneske og den enkeltes samvittighed, i det øjeblik den enkelte handler.

Også sagt til hr. Jesper Langballe: Jeg har valgt at følge den anbefaling, som jeg fik fra den pressesekretær, som jeg har haft i et år. Han bad om at fratæde sin stilling, og det accepterede jeg.

KL 14.05

Til hr. Keld Albrechtsen vedrørende debatniveauet her i salen: Det er ikke op til kirkeministeren at vurdere debatniveauet her i salen. Det er ganske og aldeles op til Præsidiets medlemmer, og man hører jo meget mellem år og dag, hvis man sidder og følger debatten her i Folketingssalen. Men det er ikke kirkeministerens opgave at uddele karakterer til debatniveauet.

Søren Krarup (DF):

Kirkeministeren forsøger, om man så må sige, at slippe uden om den etiske fordring, det moralske krav, ved at relativere spørgsmålet.

Nej, det moralske krav er absolut for den enkelte, og her hænger det jo sammen med forskellen på sandhed og løgn. Vi ved, en hæderlig mand er blevet forfulgt af løgne, og der er der et absolut krav til den enkelte om at stå op imod det og sige sandheden. Det mener jeg faktisk burde være kirkeministerens opgave i en situation, hvor en af hendes nærmeste medarbejdere bliver forfulgt af det, jeg med fuld ret kalder den offentlige rendesten. Så jeg accepterer ikke, heller ikke ved brug af ordet teologi, at man kan komme uden om at skulle være ansvarlig for sit forhold til forskellen på sandhed og løgn.

Så vil jeg lige sige til sidst, at noget af meningen med denne spørgetid jo egentlig også er at give ministeren lejlighed til at rehabilitere Henrik Gade Jensen, som jo har lidt en skæbne, som jeg virkelig synes er dybt, dybt pinlig for alle

parter. Og der vil jeg give ministeren en anledning, og det er det, jeg vil spørge om: Er der ikke anledning til for ministeren at fremhæve, at Henrik Gade Jensen er en hædersmand, et fornemt, hæderligt menneske, netop sandheden tro, og derfor altså kommet i konflikt med en venstrefløj, for hvem alt er propaganda?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Villy Søvnald som medspørger.

Villy Søvnald (SF):

Jeg vil spørge, om spørgsmålene fra Dansk Folkeparti giver ministeren anledning til overvejelser om, hvad hun vil gøre, når hun ansætter en ny medarbejder. For mig at se kan det godt med et udtryk fra Kierkegaard give anledning til megen frygt og bæven, hvis det, de to herrer siger, er rigtigt.

Altså vi har en medarbejder, som er blevet angrebet af en meget stærk alliance, der består af en autonom smædecentral, TV 2 og dagbladet Information. Det er jo en voldsom og stærk alliance, som med hr. Søren Krarups udtryk uden nogen som helst rigtighed har angrebet en hæderlig mand, der er forfulgt af løgne.

Jeg vil bare spørge: Er det en rigtig gengivelse af virkeligheden efter ministerens opfattelse, og hvis det er det, er det så ikke frygtelig risikabelt at søge en stilling hos ministeren fremover, for hvis den der stærke alliance af autonome hælder, dagbladet Information og TV 2-Morgen slår til igen, skal man så ikke rådgive en person om at være meget forsigtig med at søge et job hos kirkeministeren fremover?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Keld Albrechtsen for sit andet og sidste spørgsmål.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil endnu en gang, og det er overordentlig positivt ment, opfordre kirkeministeren til at kaste sig ind i denne debat og gøre det uden frygt. Vi andre skal nok bakke op, og der er jo ikke noget at frygte med hensyn til at tage den debat med Dansk Folkepartis repræsentanter. Man kan jo høre, hvordan deres sag står, når de stiller deres spørgsmål, og derfor er jeg naturligvis fuldt ud med på, at det ikke er ministerens opgave at tage stilling til, hvornår Folketingets formand er nødt til at gribe ind og eventuelt bede et medlem af Folketinget moderere sig. Det er jeg helt med på, men derfor kan ministeren jo